

taxten? Den sættes i Slutningen af Januar eller i Begyndelsen af Februar, og det er altsaa aabenbart disse Maaneder, Placaten har forudsat som Udpantningstiden, men Landen i den kan umulig tilstede at udtrække den til St. Hansdag, da vi have de allerhøieste Kornpriser i hele Aaret. Derfor kan jeg ikke troe Andet, end at man, naar man vil have dette Forhold ordnet, ogsaa med billige Bømpelser for Tiendehyderne og i begge Parters Interesse, maa stride til at hæve den Bestemmelse i Forordningen af 8de Januar 1810, som siger, at Fortrinsretten først ophører ved St. Hansdag, hvorimod det maa bestemmes, at den skal op-høre f. Ex. i Slutningen af Januar, hvilken Tid altsaa bliver den sidste for det Valg, Tiendetageren har mellem Capitelstarten og de sidste 14 Dages Torvepriser. Hvis den nuværende Ordning skal blive staaende, forekommer det mig, at der steer en stor Ubillighed mod Tiendehyderne, og jeg tillader mig derfor at rette den Forespørgsel til den høitæredede Indenrigsminister: „Erkjender den høitæredede Indenrigsminister den Ubillighed, der fremkommer mod Tiendehyderne ved den Anvendelse, som gives Bestemmelserne i Pl. 31te October 1827 § 1, og agter Ministeren i saa Fald at fremkomme med Forslag til at op-hæve Misforholdet?“

Indenrigsministeren: Den stillede Forespørgsel falder i to Affnit, hvoraf det ene gaar ud paa, om Indenrigsministeren erkjender den Ubillighed, der formeentlig skalde være tilstede ved de nugældende Bestemmelser i Pl. af 31te October 1827, medens det andet gaar ud paa, om Indenrigsministeren agter at fremkomme med Forslag til at opheve dette formeentlige Misforhold. Hvad det første Punkt angaaer, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det, forsaavidt der skalde være nogen Ubillighed tilstede, staaer Tiendehyderen frit for at undbrage sig denne ved at udrede sin Skyldighed i rette Tid. Jeg skal henvise til Motiverne i Pl. af 31te October 1827, som netop indeholde, at den deri bestemte Forandring steer, fordi den tidligere Fremgangsmaade har været ikke alene for vidtløftig, men ogsaa for befoctellig, idet der i Henhold til Forordnin-

gen af 8de Januar 1810 af Retten skalde anmeldes Mænd til at taxere Kornets Priis. Det var en omstændeligere og tillige en for Tiendehyderen kostbarere Fremgangsmaade, da det var ham, der skalde betale Omkostningerne ved Executionen, og det fremgaaer altsaa af Motiverne til Placaten, at den har til Hensigt ogsaa at paasee Tiendehyernes Lærv. Det, som egentlig forekommer mig at være det Væsentlige, er, at Tiendehyderen maa tilskrive sig selv, om der foranlediges noget Tab for ham ved, at han kommer til at betale en høiere Priis for sin Kornpræstation, end han kunde være sluppet med, hvis han havde erlagt sin Tiende i rette Tid. Jeg veed ikke, om den ærede Forespørgger har været opmærksom paa, at Forordningen af 1810 ikke siger, at Tiendepræstationer, forsaavidt de in natura ikke ere erlagte i rette Tid, nemlig inden Nytaar, skulle beregnes til Penge, men at den kun siger, at det staaer til Tiendetageren at forlange Penge istedetfor Korn. Det er altsaa i mine Tanker ganske klart, at der, naar Tiendetageren, hvad han formeentlig maa være berettiget til, forlanger Korn og ikke Penge, kun kan være Spørgsmaal om at beregne Kornet til den Pengeværdi, det har paa den Tid, da Præstationen bliver indbreven, idet han umulig i Mai Maaned f. Ex., naar Markedspriserne ere høiere, for Capitelstartbeløbet eller Kornets Værdi i December Maaned vil kunne anskaffe sig det Quantum Korn, som tilkommer ham. Endnu maa jeg kun gjøre opmærksom paa, at forsaavidt Tiendehyderen selv underkaster sig disse efter den ærede Forespørggers Mening ubillige Vilkaar, ved at undlade at præstere Kornet in natura, kan det sandsynligviis ikke, eller i alt Fald kun i meget faa Tilfælde, hidrøre fra Mangel paa Evne; thi, som bekjendt, ere November og December Maaneder dog ikke den Tid, da Lader og Løfter ere tomme. Der tilkommer Tiendetageren en Andeel i Aarets Kornudbytte, og jeg kan ikke gjøre mig fortrolig med den Tanke, at det skalde være umuligt for Tiendehyderen at opfylde sin lovlige Forpligtelse til at hve Korn in natura, naar han vil; men i det Tilfælde, der bliver Spørgsmaal om Inddrivning af et Beløb, fordi Kornet ikke er leveret til